

A Fővárosi Ítéltábla a Szőnyi-Molnár Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Szőnyi Molnár László ügyvéd) által képviselt **felperes neve (felperes címe)** felperesnek - a dr. Mészáros Ottília pártfogó ügyvéd által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű, továbbá a személyesen eljáró II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű, III.rendű alperes neve (III.rendű alperes címe) III. rendű, és a jogtanácsos által képviselt IV.rendű alperes neve (IV.rendű alperes címe) IV. rendű alperes ellen zálogkötelezettségből eredő tűrésre kötelezés iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2013. május 15. napján meghozott 20.P.21.808/2012/17. számú ítélete ellen az I. rendű alperes 18., 27., valamint 4.Pf.22.426/2013/4. szám alatt előterjesztett fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az I. rendű alperest képviselő dr. Mészáros Ottília pártfogó ügyvéd díját, valamint a le nem rótt 856.600 (nyolcszázötvenhatezer-hatszáz) forint fellebbezési illetéket az I. rendű alperes személyes költségmentessége folytán az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes (hitelező) és a perben félként nem szereplő **F. C.** Bt. (adós) között 2009. április 1-jén szám alatt kölcsönszerződés jött létre. A kölcsön összegét 10.000.000 forintban határozták meg, amelynek folyósítása az adós részére megtörtént.

A felek a kölcsönszerződés biztosítására a kölcsönszerződésben foglalt jelzálogszerződésben jelzálogjogot alapítottak az I. rendű alperes tulajdonában álló **E.** ... helyrajzi szám alatti, valamint az adós tulajdonát képező **E.** ... helyrajzi szám alatti ingatlanra. A jelzálogjog kiterjedt a kölcsön és járulékain túlmenően a követelés és a jelzálogjog érvényesítésének költségeire is. A jelzálogjog ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzéséhez az alperesek hozzájárultak. A bejegyzésre a Közzétett Földhivatal számú határozatával került sor. 2009. április 1-jén az I-III. rendű alperesek a kölcsönszerződés biztosítására teljes bizonyító erejű magánokiratba foglaltan készfizető kezességet is vállaltak.

Az ingatlan-nyilvántartás adatai szerint az **E.** ... helyrajzi szám alatti ingatlan tekintetében a kölcsönszerződés megkötését megelőzően a IV. rendű alperes javára 3.960.000 forint erejéig jelzálogjog, valamint elidegenítési és terhelési tilalom volt bejegyezve.

Az adós ellen a Megyei Bíróság számú határozata folytán 2011. február 23-i hatállyal felszámolási eljárás indult, amelyben a felperes az igényét

bejelentette. A felperes a kölcsönszerződést 2011. június 22-én azonnali hatállyal felmondta.

A felperes keresetében kérte az alperesek kötelezését annak tűrésére, hogy a felperes a kölcsönszerződésbe foglalt jelzálogszerződésre tekintettel a 10.458.083 forint lejárt tartozás továbbá ebből 9.816.439 forint (tőketartozás) után 2011. június 29-től havi 33,9% késedelmi kamat, valamint ezen időponttól 550.528 forint (kamattartozás) után havi 25% késedelmi kamat és 124.500 forint költség tekintetében fennálló követelését az I. rendű alperes által fedezetül felajánlott ingatlanból végrehajtási eljárás keretében árverés útján kielégítse. Kérte továbbá az I-III. rendű alperesek kötelezését a követelés megfizetésére, a vállalt készfizető kezességre figyelemmel.

Az I-III. rendű alperesek kérték a kereset elutasítását. A kereseti kérelem összecszerúségét nem vitatták, álláspontjuk szerint azonban a követelés idő előtti, mert az adós ellen indult felszámolási eljárás még folyamatban van, annak befejezése előtt nem ismert, hogy az adós vagyona a felperes követelésére milyen mértékben nyújt fedezetet. Kiemelték, hogy a perbeli kölcsönszerződést az eljáró ügyvéd már előre ellenjegyezte, ezért a benne foglalt jelzálogszerződés bár érvényes, de ingatlan-nyilvántartási bejegyzésre alkalmatlan volt, ezért annak bejegyzésére nem kerülhetett volna sor. Kifogásuk bizonyítására az eljáró ügyvéd tanúkénti meghallgatását indítványozták. A IV. rendű alperes a kereset teljesítését nem ellenezte azzal, hogy a perre okot nem adott.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes keresetének helyt adott, és az I-III. rendű alperest egyetemlegesen kötelezte 10.458.083 forint, továbbá ebből 9.816.439 forint (tőke) után 2011. június 29-től havi 33,9% késedelmi kamat, valamint ezen időponttól 550.528 forint (kamat) után havi 25% késedelmi kamat és 124.500 forint költség megfizetésére. Az elsőfokú bíróság arra az esetre, amennyiben a kötelezésnek az I-III. rendű alperesek nem tesznek eleget, az I-IV. rendű alperest annak tűrésére kötelezte, hogy a felperes a megítélt igényét a fedezetül szolgáló ingatlanból végrehajtási eljárás útján kielégítse. Az elsőfokú bíróság emellett az I-III. rendű alpereseket a felperes javára 1.298.995 forint perköltség egyetemleges megfizetésére is kötelezte. Az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásában kiemelte, hogy az I-III. rendű alperesek a felperesi követelés összecszerúségét nem vitatták, a jelzálogszerződés vonatkozásában előadott érvénytelenségi kifogásuk ugyanakkor nem volt alapos, tekintettel arra, hogy a szerződés írásba foglalására sor került (egyszerű okirati forma, Ptk. 254. § (2) bekezdés), ezáltal a szerződés érvényesen létrejött. Mivel az ügyvédi ellenjegyzés ténye, és annak szabályszerúsége az érvényesség szempontjából irreleváns, az eljáró ügyvéd meghallgatására nem volt szükség, az erre irányuló alperesi indítvány nem volt alapos. Az ellenjegyzés szabálytalanságával kapcsolatos kifogásukat az I-III. rendű alperesek a földhivatali határozat meghozatala során terjeszthették volna elő, amely lehetőséggel nem éltek. Tekintettel arra, hogy a jelzálogszerződés érvényesen létrejött, a felperes a jelzálogjoga alapján az igénye érvényesítésére a Ptk. 255. § (1) bekezdése alapján jogosult. Az I-III. rendű alperesek által érvényesen vállalt készfizető kezesség tényére figyelemmel ugyanakkor a felperes nem köteles megvárni az igény érvényesítésével az adós ellen vezetett felszámolási eljárás befejezését (Ptk. 274. § (2) bekezdés a) pont).

Az elsőfokú bíróság utalt rá, hogy az I. rendű alperesnek az utolsó érdemi tárgyalásról történt távolmaradása, jogi képviselőének hiánya az érdemi határozathozatalt nem akadályozta, a tárgyalás további elhalasztása nem volt indokolt.

A perköltségre vonatkozó rendelkezés a Pp. 78. § (1) bekezdésén alapult, amely részben a lerótt 627.000 forint kereseti illetékből, részben a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) és b) pontja alapján járó 671.995 forint munkadíjból állt.

A bíróság a IV. rendű alperes vonatkozásában a perköltségben való marasztalást mellőzte.

Az elsőfokú ítélet ellen az I. rendű alperes fellebbezést terjesztett elő, amelyben elsősorban a Pp. 252. § (2) bekezdésére hivatkozással az ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára történő utasítását kérte, másodsorban pedig a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az ítélet megváltoztatását, és a felperes keresetének elutasítását. Kérte továbbá a perköltség összegének jelentős mérséklését, illetőleg mentesítést a kereseti illeték megfizetése alól. Elsődleges kérelmének indokolása szerint az elsőfokú bíróság a Pp. 163. § (1) bekezdésére, és 206. § (1) bekezdésére figyelemmel lényeges eljárási szabályt sértett, amikor a kölcsönszerződést szabályszerűtlenül ellenjegyző ügyvéd tanúként történő meghallgatására irányuló alperesi bizonyítási indítványt mellőzte.

A másodlagos fellebbezési kérelem tekintetében az I. rendű alperes megismételte az első fokú eljárásban már előadott álláspontját, miszerint a felperesi követelés érvényesítése idő előtti, mert valószínűsíthető, hogy a felperesi követelés nagy része az adós betéti társasággal szemben folytatott felszámolási eljárás során kielégítést nyer.

A perköltség tekintetében kifejtett álláspontja szerint az I. rendű alperes a részére engedélyezett személyes költségmentesség miatt a kereseti illeték megfizetésére nem kötelezhető (Pp. 84. § (1) bekezdés a) pont). A megállapított ügyvédi munkadíj ugyanakkor eltúlzott, nem áll arányban a tárgyalások számával.

A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A perben eljáró pártfogó ügyvéd a 27/F-I. sorszám alatt csatolt kirendelési okirat szerint kizárólag az I. rendű alperes jogi képviselőjét látja el. Az I. rendű alperes által az elsőfokú ítélet ellen előterjesztett fellebbezés azonban tartalma alapján a Pp. 51. § (1) bekezdésére figyelemmel a II., III., és a IV. rendű alperesekre is kihatott. A Fővárosi Ítéltábla ezért az elsőfokú bíróság ítéletét teljes terjedelmében bírálta felül, mivel annak fellebbezés hiányában a Pp. 228. § (4) bekezdése alapján jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt. A felülbírálatra a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja és (3) bekezdése alapján tárgyaláson kívül került sor.

Az I. rendű alperes fellebbezése nem alapos.

Az ítéltábla mindenekelőtt azt állapította meg, hogy az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése nem indokolt. Nem merült fel ugyanis olyan eljárási szabálysértés, amely az elsőfokú eljárás megismétlését megalapozta volna (Pp. 252. § (2) bekezdés). Nem adott alapot a hatályon kívül helyezésre az a körülmény sem, hogy az elsőfokú bíróság olyan tárgyaláson hozott ítéletet, amelyen az I. rendű alperes nem jelent meg és az sem, hogy az elsőfokú eljárás alatt jogi képviselőtől az I. rendű alperesnek sem sikerült gondoskodnia. Az I. rendű alperes ugyanis a most már jogi képviselő útján előterjesztett fellebbezésében sem adta elő, hogy az elsőfokú eljárásban a jogi képviselő hiánya konkrétan az eredményes ellenkérelem előterjesztésében mennyiben akadályozta. Minthogy az I. rendű alperes a fellebbezésében is az első fokon előterjesztett érdemi ellenkérelmét tartotta fenn, a jogi képviselő hiányából sérelem nem érte. A Pp. 7. § (2) bekezdésében foglalt jogai pedig az (1) bekezdésben írtakra tekintettel alperesként nem is sérülhettek.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 163. § (1) bekezdése szerint a per eldöntése szempontjából releváns tényeket feltárta, az I-III. rendű alperesek bizonyítási indítványának mellőzésére vonatkozóan az ítélet 5. oldalának második bekezdésében helytállóan utalt arra, hogy a zálogszerződés létrejötte és érvényessége szempontjából nem volt jelentősége az okiraton szereplő ügyvédi

ellenjegyzés szabályossága tisztázásának. Megjegyzi az ítélőtábla, hogy a zálogszerződés megkötése a kölcsön teljesítésének egyik feltételét is jelentette. Utóbb a szerződést megkötő alperesek az akkor érdekükben állt cselekményt nem kifogásolhatják, mert azzal a korábbihoz képest ellentétes tartalmú anyagi jogi nyilatkozatot tennének, ami a jogok rendeltetésellenes gyakorlását jelentené (Pp. 8. § (2) bekezdés).

Az elsőfokú bíróság a feltárt tények alapján a tényállást helyesen állapította meg. Döntésével és annak jogi indokaival az ítélőtábla teljes körűen egyetértett, ezért a helytálló indokok részletes megismétlését mellőzte (Pp. 254. § (3) bekezdés).

Az ítélőtábla a fellebbezésre tekintettel kiemeli, hogy az I-III. rendű alperesek által érvényesen vállalt készfizető kezességre tekintettel a felperest sortartási kötelezettség nem terhelte, az adós ellen vezetett felszámolási eljárás befejezésének bevárására nem kötelezhető (Ptk. 274. § (2) bekezdés a) pont.). Az a körülmény tehát, amire a fellebbező alperes a per során következetesen hivatkozott, miszerint a felszámolási eljárásban a felperesi követelés nagy része valószínűsíthetően kielégítést nyer, a felperes jelen perben történő igényérvényesítését nem akadályozta, a követelés érvényesítése idő előttinek nem tekinthető.

Nem látott okot az ítélőtábla az elsőfokú bíróság által megítélt perköltség mérséklésére sem. A Pp. 86. § (3) bekezdése szerint a költségmentességben részesített fél az ellenérdekű fél által lerótt illeték, és a javára megítélt perköltség megfizetése alól nem mentesülhet. Tekintettel arra, hogy jelen perben a felperes a kereseti illetéket leróta, az elsőfokú bíróság a pereszes alpereseket a lerótt illeték megfizetésére törvényesen kötelezte. Az elsőfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdés a) és b) pontja alapján a felperes javára a jogi képviselővel összefüggésben helytálló, a kifejtett képviselői tevékenységgel arányban álló ügyvédi munkadíjat ítél meg figyelemmel arra, hogy a jogi képviselő az ügyben kitűzött összes tárgyaláson jelen volt, az alperesi védekezésre érdemben reagált, többoldalas, az ügy vonatkozásában mindenre kiterjedő ellenkérelmet szerkesztett.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint a Pp. 254. § (3) bekezdésére utalással, helyes indokai alapján helybenhagyta.

A teljes személyes költségmentességben részesülő I. rendű alperes fellebbezése nem vezetett eredményre. A költségmentesség folytán le nem rótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. 39. § (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése szerinti fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli. Az I. rendű alperest képviselő pártfogó ügyvéd díjának viselésére - a másodfokú eljárásban kifejtett tevékenysége ellenében - a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése alapján az állam köteles (Pp. 87. § (2) bekezdés). A felperesnek a másodfokú eljárás során perköltsége nem merült fel, ezért arról rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2015. január 13.

. Czukorné dr. Farsang Judit s.k.
a tanács elnöke, előadó

Dr. Magosi Szilvia s.k.
bíró

Dr. Benedek Szabolcs s.k.
bíró

A kiadmány hitelélül: